

Resebrev 3

Howth – Falmouth – La Coruna

10 – 28 juli

Vädret ändras hela tiden, ena stunden skiner solen sedan kommer några moln, vinden ökar och det regnar en stund och vinden ökar, vrider varefter den kommer tillbaka igen med den ursprungliga riktningen men inte alltid. I alla fall den 12 bestämde vi oss att segla vidare. Utsikterna var bra och med en prognos på NV. Klockan 12 lämnade vi hamnen och följde den Irländska kusten. Vårt mål var Falmouth då vi inte fann någon bra hamn utan att behöva göra en omväg. Alternativet var Cork på Sydsidan av Irland men vi ville passa på att fånga de nordliga vindarna (som blev V – SV). Det är svårt med hamnarna här då de flesta blir nästan torra vid lågvatten. Vi fick en mycket bra segling. Den första natten blev inte helt mörk månen tittade fram och vinden var stabil hela natten. Nästa kväll rundade vi Lands End varefter vi ändrade kurs mot Falmouth. Sent på kvällen tog vinden slut och vi fick gå med motor den sista biten. Plötsligt började det ryka igen från avgaserna, samma som tidigare på Nordirland men vi fortsatte då det inte var långt kvar. Denna natten var det mörkt som i en sotarsäck men vi lotsade oss in i hamnen och letade oss in till Visitors Marina och lade oss utanför en holländare klockan 03.00. Ulla diskade!! innan vi kröp ner i den varma goa kojén. Det är ett heltidsjobb att vara långseglare.

Solen sken när vi vaknade samma dag som vi la oss alltså på lördag. När vi vaknade gick vi iland och frågade hamnvärden om en verkstad och fick ett telefonnummer. Vi ringde och fick kontakt med en trevlig man som lovade att ringa på måndag morgon ”first thing in the morning”. Nu var vi nyfikna på Falmouth så efter att ha intagit frukost gick vi en sväng in i stan. Här finns mycket att titta på och mängder av trevliga affärer, pubar, restauranger och annat spektakel. På kvällen gick vi till Pub Cutty Sark och beställde in grillade revben. TV:n var på med högt ljud men det fick vara ok. När vi fick in maten och skulle börja äta startade jukeboxen på full volym varvid vi hörde hög musik??? och såg och hörde golf på TV. Jukeboxen tystnade efter 1 timma precis när vi gick.

Nu skall vi invänta Jan Fogelklou som mönstrar på den 17:e och sedan invänta en bra väderprognos och segla över Biscaya till La Corona.

På söndagen var det drakrodd som pågick hela dagen. Starten var utanför vår ponton bara 5 m från vår båt. Det gick hett till ibland och vi såg 3 båtar som kapsejsade varvid publiken jublade. Vi körde runt i hamnen mellan marinorna men fann bara en svensk båt från Viggbyholm som var på hemväg efter 3 år i Medelhavet.

Det kom in en amerikansk båt som förtöjde framför oss. Frun ombord heter Greta Gustavsson men är inte släkt med Greta Garbo. Hon talade inte svenska. Då jag skulle skriva namnet på gummibåten ”Filiokus” med tuschpenna erbjöd dom mig färg för gummi, schabloner och pensel varför slutresultatet blev bättre än planerat. Folk är ofta mycket hjälpsamma mellan båtarna. På måndag morgon ringde ingen från verkstan så jag ringde upp dem och dom bad oss att flytta båten till verkstaden som ligger längst inne i en tarm med för oss tvivelaktigt djup men det skulle gå bra nu för det var högvatten. På verkstan frågade dom oss hur länge vi skall vara i Falmouth för dom hade mycket att göra och då sa jag att vi skall gå imorgon, skrattade och slog honom på axeln. 10 min senare hade jag en serviceman med mig ombord och vi kom fram till att det var en spridare igen. Nu hade spridare nr 2 gått rakt av som den tidigare varför vi bestämde byte av även nr 3 och 4. Dessa beställdes från Volvo Penta. Vi

hade tur vi fick de 3 sista som fanns i Europa och de flögs från centrallagret i Gent. Man blir fortsatt "imponerad" av Volvo, mitt i högsäsong och så dåligt med reservdelar.

Servicemannen sa att delarna kommer dagen efter vilket dom också gjorde. På natten torkade det ut och vi låg till vattenlinjen i leran. Klockan 16.00 var reparationen klar och vi gick ut på högvattnet och lade till vid Visitors Marina igen. Återigen hade vi fått en snabb service med trevliga servicemänniskor, man blir imponerad, här har vi i Sverige mycket att lära.

På onsdag kom Jan och vi mötte honom vid tåget. Han hade bl. a med sig några burkar ansjovis och Kalles kaviar och en stämpel som vi bett honom. Nu var vi tvungna att visa honom alla pubar mm men vad gör man inte för en vän.

Nu hade vi att invänta bra väder för att segla över Biscaya, en sträcka på 440nm. Vinden låg på SV i flera dagar och det blåste mycket och var ostadigt väder. Vi gjorde ett försök men vände igen då vi inte ville kryssa mot i 13-14 sek m. En dag kom det in 2 svenska båtar som kom ifrån Azorerna och hade haft mycket tufft väder med både storm och ett par kulingar och dom var mycket trötta. Vi fick tipset att segla rakt ut och snabbt komma över tröskeln och ut på djupt vatten innan vi drog söderut. Den svåra sjön på Biscaya beror på att det finns en tröskel från 150m till 4-5000m.

En dag när vi var och handlade hörde vi ljud ifrån torget varför vi gick dit och såg en stor militärparad med musikkår, fanbärare, borgmästare, präst, upplädda damer och herrar samt krigsveteraner. Dom marscherade kvarteret runt och affärgatan fram till en kyrka. Vi skulle samma väg så vi hakade på, gick i takt med ryggsäckar fyllda med mat och vin. Det var som i lumpen på I 17 i Uddevalla. Inga bilar hindrade vår framfart och bums så var vi framme vid Marinan och vi marscherade ombord. Paraden var en hyllning till alla som drunknat, både civila och militärer.

Den 23 juli fick vi en bra prognos på Navtex med utsikt på nordliga och måttliga vindar varför vi stack iväg. Vi träffade inga andra båtar som skulle gå så vi gick ensamma. Nu var vi tre ombord och vi bestämde att våra vakter på dagen skulle vara 3 timmar och på natten 2 timmar. Måltider och kaffetider bestämdes. Det fungerade mycket bra och vi fick alla en bra vila. Humöret och matlusten var god under hela överseglingen. Det blev mycket motorgång då vinden tidvis var svag. Den nordliga vinden visade sig inte men vi sträckte nästan hela vägen. De första 185nm var tidvis gropig med höga vågor/dyningar men när vi passerat tröskeln lugnade sig sjön betydligt. Vid tröskeln kom det plötsligt mängder med delfiner och ett tjugotal simmade runt båten och lekte i bogsvallet och runt stäven. Till och från kom delfinerna fram under hela seglatsen. Vid ett tillfälle såg vi två små valar. Dag två sken solen och vinden lade sig helt. Det var fantastiskt vackert med ett blankt hav och stora tunga atlantdyningar, mycket pampigt. Efter 3 1/2 dygn siktade vi bland molnen en hög kust och vi styrde in i La Coruna med dålig sikt. Vi anropade Marinan via VHF men fick inget svar, en annan båt ropade och vi hörde att det spelade ingen roll att vi inte fick kontakt med hamnvakten för han förstod inte den andra engelska båten så vi gick in och tog en plats vilket visade sig vara ok för på bryggan stod hamnvakten och gav oss förtöjningstamper. Klockan var nu 19.00 lokal tid. Nu tog vi oss en välförtjänt Whisky efter 3 1/2 dygns torka. Ullas och min 35 åriga bröllopsdag som vi hade till sjöss firade vi nu med en flaska champagne, detta efter whiskyn eller var det före? Kanske både och. Alltnog vi fick en trevlig kväll iland. På överseglingen märkte vi att vi var på väg söderut och nätterna blev varmare. Inne i hamnen var det varmt och härligt. Det var skönt att krypa till kojs med en båt som låg stilla och det var tyst.

La Coruna är en stad med mycket stark tillväxt och med ca 250.000 invånare. Den visade sig var mycket trevlig med en mycket fin bebyggelse. Gamla stan är jättefin. Längs vattnet finns det en bred strandpromenad kantad med mycket växtlighet bl. a palmer och det finns mycket vackra gjutna belysningsstolpar. Varje stolpe har ett målat konstverk på och alla har olika motiv. Längs promenaden går en spårvagnslinje med vagnar i sekelskiftsutförande men helt

nygjorda vackert målade och byggda med en inredning i möbelskick. Träfönster, listverk i lackad mahogny och blankpolerad mässing mm. Här finns det massor med trevliga små restauranger och caféer. Det är mycket rent och snyggt och det osar inte bränd olivolja. Här turistar nästan bara spanjorer varför vi slapp alla tyskar och amerikaner. Visåg heller ingen grisfest med turister i roliga huvudbonader.

Lagar man mat måste man byta gasolflaskor ibland och det var dax nu. Jan och jag promenerade iväg med varsin gasolflaska på jakt efter gasolmannen. På marinan fick vi en adress. Vi letade och letade men fann bara en stängd port utan text. Vi ringde på en dörrklocka bredvid varvid en dam öppnade ett fönster våningen ovanför. Med hjälp av det internationella teckenspråket förstod vi att det inte fanns någon där kanske beroende på att det var lördag. Vi hade fått en adress till och dit tog vi taxi. När taxin stannade utanför ett jättestort köpcentra förstod vi att här finns ingen gasol och vi gissade rätt. Då vi ändå var där gick vi en runda med våra gasolflaskor i varuhuset upp och ned för rulltrappor och sedan tog vi en taxi tillbaka till marinan. När vi kom tillbaka till båten och Ulla så var det dags att köpa sjökort och handla mat. Nu gick vi hela vägen tillbaka till köpcentret igen och handlade. Det är konstigt dagarna går mycket fort med alla sysslor som skall göras och med alla måltider som skall planeras. Ibland tvättar Ulla och jag bär. På marinorna brukar det finnas tvättmaskiner. När vi har tvättat ser det ut som om vi har flaggspel. Det gäller att ha tvätt i passande färger så att det ser snyggt ut. Tvätten torkar fort i värmen och blåsten.

Allting är så billigt så det blir lätt dyrt. Vi besökte ett Internetcafé och besvarade all e-post. Antalet inkomna mail ökar hela tiden varför vi tvingas att svara mycket kortfattat för att inte behöva lägga för mycket tid på dessa ställen. Här i Spanien är det som tur billigt då vi vid varje tillfälle sitter från 1 – 1 1/2 timma.

Vi har börjat byta böcker med andra seglare vilket är bra då det börjar ta på biblioteket.

Fredagen i La Coruna tillbringade vi på torget, på dagen satt vi i solen på ett café och drack öl och åt Tapas och på kvällen åt vi en mycket god Paella och avslutade kvällen med att lyssna på en stor orkester med massor av gitarrer och sångare som uppträdde på torget.

Framträdandet var en upptakt till en stor årlig festival. Det var fantastiskt bra, vi fick ståpås. Vi hade sällskap med flera tusen personer.

Vi har det bra och stortrivs, har bara måndagen passerat så går resten av veckan som en dans.

Med seglarhälsningar

Ulla o Mats